

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **D. G.** oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 2024 r. wniosku
obrońcy o zasądzenie na rzecz oskarżonego D. G. kosztów obrony
w postępowaniu kasacyjnym;
na podstawie art. 626 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz D. G. kwotę 2 460,00 zł
(dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt złotych), tytułem zwrotu kosztów
obrony udzielonej oskarżonemu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 4 czerwca 2024 r. sygn. akt II KK 304/23
wydanym na rozprawie pozostawił bez rozpoznania kasację prokuratora
wywiedzioną na niekorzyść D. G.

Obecna na rozprawie adwokat K. C. działając jako obrońca z substytucji
adw. S. K. wniosła o zasądzenie kosztów obrony udzielonej oskarżonemu w
postępowaniu kasacyjnym w wysokości 2 460,00 zł, załączając jednocześnie
paragon fiskalny wystawiony przez Kancelarię Adwokacką adw. S. K., ul. [...], [...],
za usługę prawną, w kwocie 2 460,00 zł, który jak oświadczyła, stanowi
potwierdzenie uiszczenia ww. kwoty przez D. G. na rzecz adw. S. K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy D. G. o zasądzenie kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym zasługuje na uwzględnienie w całości.

Wobec rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego z 4 czerwca 2024 r. sygn. II KK 304/23 oraz w świetle treści wniosku obrońcy D. G. o zasądzenie kosztów obrony udzielonej oskarżonemu w postępowaniu kasacyjnym i dołączonego doń paragonu fiskalnego, należało zasądzić od Skarbu Państwa wskazaną kwotę, w sposób, o którym mowa poniżej.

Zgodnie z art. 637a k.p.k. do kosztów postępowania kasacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach postępowania odwoławczego, chyba że ustawa stanowi inaczej. W tej sprawie zastosowanie znajduje art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k., który przewiduje obciążenie Skarbu Państwa kosztami procesu za postępowanie odwoławcze, jeżeli środek odwoławczy pochodzi wyłącznie od oskarżyciela publicznego i nie został uwzględniony, bądź pozostawiony bez rozpoznania – jak miało to miejsce w niniejszej sprawie. W świetle przebiegu postępowania kasacyjnego, na gruncie ww. regulacji to Skarb Państwa ponosi koszty tego postępowania, które w odniesieniu do oskarżonego D. G. zakończyły się pozostawieniem kasacji oskarżyciela publicznego bez rozpoznania wskutek złożenia przez obecnego na rozprawie prokuratora oświadczenia o cofnięciu tego nadzwyczajnego środka odwoławczego.

Opłaty za czynności adwokackie, zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze, ustala umowa z klientem. Umowa taka natomiast jest wiążąca tylko w relacji pomiędzy obrońcą będącym adwokatem i jego mocodawcą. Ustalona tam wysokość opłat za czynności adwokackie nie musi stanowić podstawy zasądzenia przez sąd poniesionych przez tę stronę kosztów zastępstwa prawnego. W rozpoznawanej sprawie nie jest więc ona dla Sądu Najwyższego wiążąca. Mając natomiast na uwadze powyższe okoliczności, a mianowicie: wniesienie środka odwoławczego na niekorzyść przez oskarżyciela publicznego, dotychczasowy przebieg postępowania karnego i charakter sprawy, skierowanie sprawy na rozprawę, ustanowienie przez oskarżonego obrońcy oraz poniesienie przez niego kosztów związanych z obroną przed Sądem Najwyższym, a nadto cofnięcie przez prokuratora ww. kasacji, zasadne jest przyznanie kwoty 2 460,00 zł, mieszczącej się w granicach wyznaczonych przez rozporządzenie

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jednolity Dz.U.2023.1964 ze zm.). przed Sądem Najwyższym w sprawach karnych na podstawie § 11 ust. 2 pkt 6 w zw. z § 15 ust. 3 pkt 1), za obronę oskarżonego D. G., której przejawem była obecność substytutu obrońcy na rozprawie przed Sądem Najwyższym i gotowość do prowadzenia przezeń obrony na rzecz ww. oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[PGW]

[ms]